

det i den frustrerende situation, vi er i, hvor EU er gået i stå, andre vil ikke.

Men det er jo trods alt kun halvdelen af ét punkt ud af otte i det her beslutningsforslag. Vi har foreslået syv en halv andre ting, som vi kunne gå i gang med, f.eks. at støtte græsrodsorganisationer i deres arbejde.

Det er klart, at græsrodder ikke løser alt, sådan som hr. Jørn Dohrmann mente at vi skulle mene, men græsrodsorganisationer spiller en meget stor rolle i de internationale kampagner og forhandlinger om de her ting. Det kunne da være meget godt at sikre, at vi havde en effektiv modlobby til kemilobbyen i de internationale forhandlinger, så man også kunne skabe lidt offentlig debat om de her ting. Derfor kunne det være et middel. Kunne vi blive enige om det?

Forskning har jeg lige været inde på. Det var fru Elsebeth Gerner Nielsen også inde på. Kunne vi blive enige om at stimulere forskningen og lave en centreret forskning med henblik på at få argumenter på det her område? Kunne vi lave nogle alliancer – det gør vi i et vist omfang, det medgiver jeg, men kunne vi styrke dem, kunne vi udvide dem med inddragelse af parlamentarikere og regeringer med henblik på at lægge et pres på EU-systemet for at få det yderligere i gang?

Så jeg synes, der er en lang række ting, vi godt kunne gøre fra dansk side, når nu vi næsten alle sammen er enige om, at endemålet er at få en regulering på EU-plan. Er der nogle ting, vi på nationalt plan sammen med andre lande kunne gøre for at få gang i EU-maskineriet? Det håber jeg så vi kan få en konstruktiv debat om under udvalgsarbejdet, for ellers er konklusionen jo bare, at med det flertal, der er i Folketinget, kan man åbenbart ingenting gøre, og det synes jeg næsten ville være for nedslående, når vi nu er enige om, at det er et relativt stort problem. Så jeg håber, at vi trods alt kan komme igennem med nogle af elementerne i forslaget under udvalgsarbejdet.

Kl. 17.10

Så skal jeg bare sige tak til Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Kristendemokraterne for støtten og de bemærkninger, der er kommet til forslaget og selvfølgelig især tak til Det Radikale Venstre også for rosen til selve forslagets udformning. Men jeg håber som sagt, at vi kan komme igennem med nogle af tingene og fortsat have en konstruktiv debat.

Formanden:

Tak til hr. Jørn Jespersen. Så giver jeg ordet til miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

»Med det flertal, der er i Folketinget, kan man intet gøre«, siger hr. Jørn Jespersen. Til det må jeg bare sige: Det er jo ikke rigtigt. De forbud, der er kommet på EU-plan imod bromerede flammehæmmere, som beviseligt er farlige, er jo kommet med det flertal, der er her i Folketinget. De første kom under det danske formandskab. De næste er ved at være der nu. Jeg nævnte dem i min første indledning bl.a. qua det, der hedder RoHS-direktivet. Og vi skal videre ad det spor.

Men jeg må sige, at jeg synes, det altså er meget svært at forstå især Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres linje her i dag, som den er kommet til udtryk. Fru Jytte Wittrock ville gerne gøre noget, ja, hun ville ikke sidde med hænderne i skødet, og derfor ville hun gerne gøre et eller andet, og så blev der sagt »også selv om vi godt ved, det ikke hjælper«. Jamen det er da meningsløst. Hvorfor skal vi gøre noget nationalt, også selv om vi godt ved, det ikke hjælper? Det må da være langt mere interessant at bruge kræfterne på at nå resultater i EU.

Det er jo det, vi gør, præcis som hr. Jørn Jespersen sagde her sidst, ved at prøve at lave alliancer med f.eks. svenskerne, som jeg nævnte i forbindelse med konferencen den 13. oktober i Bruxelles, hvor vi også talte om bromerede flammehæmmere. Det er jo præcis sådan noget, vi kan gøre, at presse det frem på den europæiske dagsorden.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen siger også, at vi skal gå til kanten. Vi skal gøre noget i national sammenhæng, men hvad? Jeg synes ikke, der er nogen her i dag, der er kommet med et eneste konkret forslag til, hvad det så skulle være, vi kunne gøre i national sammenhæng.

Man bliver også lidt i tvivl, når man læser forslaget, for i det første punkt foreslår SF forbud mod bromerede flammehæmmere i forbrugerprodukter i EU. Så er det, ligesom om man kommer i tanker om, at åh, det er måske nok at tage munden for fuld, og så kommer det i punkt 2: at gennemføre forbud på nationalt plan i samarbejde med dem, man nu måtte kunne få med til det. Og så er det, som om man måske også bliver lidt usikker på, om det har en fremtid for sig. Så i punkt 3 stiller man sig så tilfreds med at indføre afgift på produkter indeholdende bromerede